

Living the Lotus

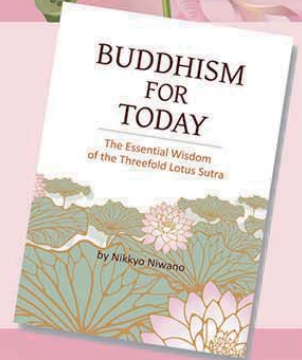
8

2024
VOL. 227

Buddhism in Everyday Life

Leaders in North America Study the Lotus Sutra
with Dr. Dominick Scarangelo,
Translator of *Buddhism for Today*, Revised Edition,
at the Los Angeles Dharma Center

Living the Lotus Vol. 227 (Tháng 8 2024)

Người chịu trách nhiệm biên tập: Keiichi Akagawa
Trưởng ban biên tập: Sachi Mikawa
Nhân viên biên tập: Nhân viên bộ phận truyền đạo quốc tế
Hội Rishso Kosei-kai – Bộ phận truyền đạo quốc tế
Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada,
Suginami-ku, Tokyo, 166-8537 Japan
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

Hội Rishso Kosei-kai là giáo đoàn Phật giáo tại gia lấy Pháp hoa tam bộ kinh làm cơ bản, được sáng lập vào năm 1938 bởi Khai tổ Nikkyo Niwano và Phó tổ Myoko Naganuma. Đây là tập hợp những người có nguyện vọng phát huy lời dạy của Đức Thích Tôn tại gia đình, nơi làm việc, xã hội địa phương và muốn xây dựng một thế giới hòa bình. Hiện tại thì cùng với chủ tịch Nichiko Niwano, những người hội viên chúng ta đang phấn khởi nỗ lực trong công việc truyền giáo truyền đạo đồng thời bắt tay hợp tác với mọi người trong các lĩnh vực mà trước hết là lĩnh vực tôn giáo, tích cực tham gia nhiều hoạt động hòa bình khác nhau trong nước và nước ngoài.

Trong tiêu đề Living the Lotus—Buddhism in Everyday Life (Sống Kinh pháp hoa ~ Phật giáo trong sinh hoạt) thì có chứa đựng nguyện vọng phát huy lời dạy của Kinh pháp hoa trong cuộc sống hàng ngày để làm cho cuộc sống phong phú và có nhiều giá trị hơn nữa giống như bông sen đẹp nở trong bùn lầy. Thông qua tạp chí này, chúng ta truyền đi lời dạy của Phật giáo có thể phát huy được trong cuộc sống hàng ngày tới mọi người trên khắp thế giới bằng Internet.

Chúng ta, những người đều sẽ trở về “quê nhà”

Nichiko Niwano
Chủ tịch Hội Risho Kosei-kai

Sự nhập diệt của Đức Khai Tổ

Bài kệ bằng thơ mà Đức Thích Tôn kể về Bà-la-môn trong một đoạn có tựa đề là “Bharadvaja canh tác mảnh ruộng tâm hồn” trong “Kinh Tập (Sutta Nipata)” được cho là truyền tải những tư tưởng Phật giáo cổ xưa nhất đã được tôi giới thiệu trong cuốn sách mà mình viết ‘Canh tác mảnh ruộng tâm hồn’. Trong chuyên mục này năm nay, tôi đã suy nghĩ về cách thức tồn tại của tâm hồn hay sự tinh tấn của chúng ta bám sát theo bài thơ đó, và có câu “Cứ cày cấy gieo trồng như thế, Sẽ có ngày bắt tử nở hoa” ở mãn cuộc của bài thơ. Vào lúc cuối cùng khi tôi truyền đạt về sinh mệnh của con người chúng ta vào tháng trước theo dòng chảy đó, tôi đã hỏi mọi người rằng “sự bất tử” có nghĩa là gì. Tại đó, trước tiên thì tôi muốn bày tỏ những suy nghĩ thẳng thắn về cái chết, nhưng trước lúc đó tôi xin kể về tình cảnh lúc lâm chung của Đức Khai Tổ.

Vào lúc 10 giờ 34 phút sáng ngày 4 tháng 10 năm 1999, Đức Khai Tổ Nikkyo Niwano của hội chúng ta, cũng là người cha kính yêu của tôi, đã khép lại cuộc đời của mình. Đó là sự ra đi lặng lẽ với anh chị em và gia đình vây quanh giường của Đức Khai Tổ, các vị của giáo đoàn đứng vây quanh từ xa để dõi theo. Tôi vẫn còn nắm tay phải của Đức Khai Tổ khi Người nhắm nghiền mắt nằm trên giường cho tới ngay trước lúc đó, và Đức Khai Tổ mở to đôi mắt đã nhắm rồi từ từ nhìn khắp một lượt chúng tôi, những người đang đứng quanh giường giống hệt như đang nói lời tạm biệt với từng người một, và khoảnh khắc ngay sau khi Người nhắm mắt lại lần nữa, khi tôi để ý thì Đức Khai Tổ đã trút hơi thở cuối cùng.

“Sự bất tử” là gì —

“Quê nhà nơi ấy tôi đi / Một ngày nhất định trở về chốn xưa” (Yoshio Toi). Đây là bài thơ mà tôi rất thích đọc từ ngày xưa. Như tôi đã nói tháng trước, sinh mệnh của chúng ta sẽ trở về với “quê nhà” gọi là “sự sống lớn lao” không ngừng chảy cuộn như một dòng sông lớn từ quá khứ đến tương lai tồn tại vĩnh hằng — khi nhìn nhận như thế thì tôi cảm thấy nổi bất an đối với cái chết sẽ lắng đọng xuống.

Hơn nữa, nếu nói về tôi thì nhờ việc đứng cạnh chứng kiến Đức Khai Tổ trở về quê nhà của sinh mệnh một cách thanh thản, tôi có cảm giác mình đã bắt đầu có thể chấp nhận cái chết với cảm xúc bình thản với suy nghĩ rằng “Ồ, ước gì mình có thể chết giống như thế”. Đối với tôi thì hình thái chân thực của những giây phút cuối cùng trong cuộc đời của Đức Khai Tổ mà tôi có thể cho là lý tưởng đã mang lại cho tôi “quả vị bất tử” theo ý nghĩa là vượt qua nỗi sợ hãi đối với cái chết.

“Sự bất tử” không phải là việc sẽ không chết đi. Việc được cởi bỏ khỏi trói buộc của nỗi khổ mà những ước muốn ngăn ngui nhất thời sẽ không bao giờ trở thành hiện thực, chẳng hạn như muốn sống đời mãi mãi để rồi tâm hồn trở nên thoải mái dễ chịu, việc đó được gọi là “sự bất tử”, và tôi đón nhận đó là “quả vị bất tử”.

Và rồi chúng ta có thể đạt được “quả vị bất tử” trong hiện thực bằng cách học tập những lời dạy của phật. Một trong những điều đó là khắc ghi trong tâm hồn lời dạy về sự vô thường và vượt lên trên cái chết. Chúng ta phải hiểu rõ không còn khúc mắc rằng cái chết cũng là một trong những cách vận hành của tự nhiên luôn sinh diệt biến hóa. Ngoài ra, trong Kinh Pháp Hoa có thuyết giảng rằng “sự sống của phật là vĩnh cửu” (Phật thọ vô lượng), và nếu đứng trên sự nhận thức đó thì chúng ta – những người có thể cho là chính bản thân phật tính, cho dù có chết đi nhưng hơn thế lại có thể có được sự yên tâm gọi là nhập vào thành một với “sự sống lớn lao” của phật để tiếp tục sống đời mãi mãi. Thêm vào đó, trong Kinh Pháp Cú có chỉ dạy rằng “Cố gắng chăm chỉ làm việc là cảnh giới của sự bất tử”. Điều này nói rằng sự tinh tấn không ngừng nghỉ mà không chảnh mảng cả những việc nhỏ nhặt trong cuộc sống thường ngày sẽ “có ảnh hưởng lan tỏa vô hạn nhờ chuỗi mắt xích của vô vàn nhân quả và sẽ không bao giờ chết đi” (Hajime Nakamura).

Điều đó có nghĩa là những hành vi cư xử lúc thường ngày của chúng ta mà trước tiên là bỏ tất hạnh sẽ vượt qua thời gian hay không gian để tiếp tục tạo ra ảnh hưởng chẳng bao giờ hết. Ngoài ra, tôi nghĩ rằng việc lối sống hay nhân cách lúc sinh thời như thế tiếp tục sống trong lòng của mọi người cũng là một dạng của “sự bất tử”.

Điều mà tôi nghĩ khi biết được về sự nhập diệt của Đức Khai Tổ hay hương vị của “quả vị bất tử” vào lúc này khi nhờ ơn thần phật mà tôi đã được cho vượt hơn sáu tuổi so với độ tuổi mà Đức Thích Tôn nhập diệt, không phải là gì khác hơn là niềm hạnh phúc này, niềm hạnh phúc của việc có thể thưa chuyện với mọi người một cách bình yên trong lòng với suy nghĩ rằng “Lúc nào mình trở về quê nhà cũng được”.

(Kosei - số tháng 8 năm 2024)

Truyện tranh: Nhập môn Hội Rissho Kosei-kai

Cuộc đời của Đức Khai Tổ và lịch sử của Hội Rissho Kosei-kai

Sự gặp gỡ tình cờ với Kinh Pháp Hoa

Đức Khai Tổ gặp được Kinh Pháp Hoa là vào năm 27 tuổi, khi đã lập gia đình và mở tiệm dưa chua.

Một ngày nọ, con của Người bị sốt cao. Lúc đó, Người nhớ lại có người dặn là “Nếu có gì rắc rối thì hãy ghé chỗ ông Sukenobu Arai” và cơ duyên biết tới Kinh Pháp Hoa là việc ghé thăm bác sĩ Arai.

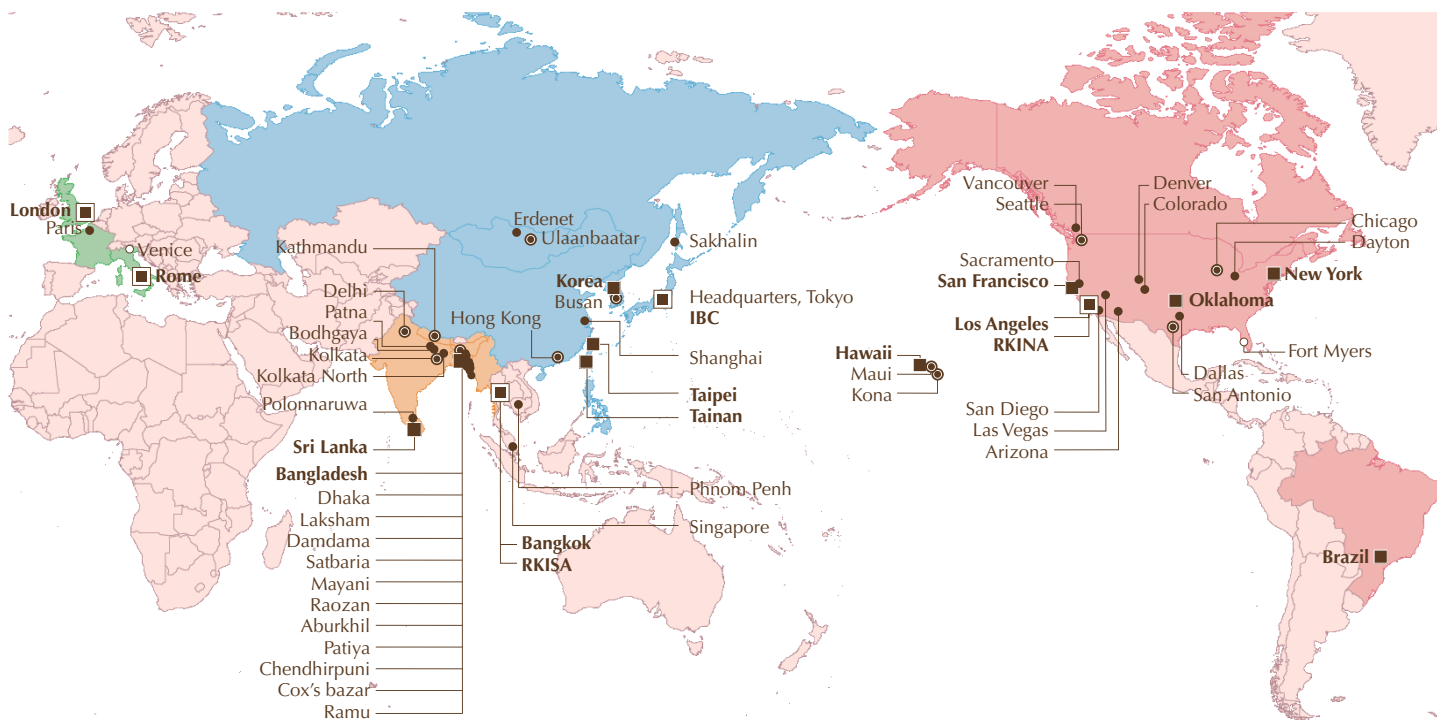
Khi Người tụng Kinh Pháp Hoa trước bàn thờ phật theo đúng lời khuyên của bác sĩ thì cơn sốt của đứa trẻ thuyên giảm, dường như là lời cầu nguyện đã tới được thần phật. Điều này đã trở thành cơ duyên để Đức Khai Tổ bắt đầu học tập Kinh Pháp Hoa.

● Mách nhỏ

Đức Khai Tổ kết hôn với Sai Abe (sau đổi tên thành Naoko) vào năm 1930. Khi mới kết hôn thì Người sống trong một căn nhà cho thuê phòng và làm nhân viên ở một tiệm bán dưa chua. Sau đó, Người ra kinh doanh riêng và mở cửa hàng “Rakkyu-ya (tiệm Lạc Cửu)” ở đường Nakano Hongo - Tokyo.

🌸 *A Global Buddhist Movement* 🌸

Information about local Dharma centers

facebook

X

